

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2011-03-21

Närvarande: F.d. justitierådet Bo Svensson, f.d. regeringsrådet Leif Lindstam och justitierådet Ann-Christine Lindeblad.

Nedskräpning

Enligt en lagrådsremiss den 17 februari 2011 (Miljödepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i miljöbalken.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Åsa Marklund Andersson och departementssekreteraren Johan Fallenius.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

En ny straffbestämmelse om nedskräpningsförseelse föreslås bli införd i miljöbalken. Dessutom föreslås bestämmelser i balken för att genomföra nya EU-regler på avfallsområdet och i fråga om utrustning avsedd för spridning av bekämpningsmedel.

14 kap. 1 §

Lagrådet föreslår att ordet "avsedd" utgår såsom överflödigt.

15 kap. 3 §

Lagrådet föreslår att ordet "hantering" behålls med hänsyn till bl.a. att det ordet används i 9 § i samma kapitel. Formuleringarna i punkt 1 och 2 bör dessutom formuleras mera enhetligt. Lagrådet föreslår att paragrafen ges följande lydelse:

Med hantering av avfall avses att

1. samla in, transportera, återvinna, bortskaffa eller på annat sätt fysiskt befatta sig med avfall, eller
2. vidta åtgärder som inte innebär fysisk befattning med avfall men som syftar till att samla in, transportera, återvinna eller bortskaffa avfall eller som medför att avfall byter ägare eller innehavare.

19 kap. 5 §

Lagrådet föreslår att ingressen förtydligas genom att orden "ska tillämpas bestämmelserna" byts mot "ska styrelsen eller nämnden tillämpa".

22 kap. 25 a §

I paragrafen anges vad som ska ingå i en dom som omfattar tillstånd att lagra, återvinna eller bortskaffa avfall. Innebörden av verbet bortskaffa framgår inte av lagen och förklaras inte heller i författningskommentaren. Av 4 § avfallsförordningen (2001:1063) framgår att bortskaffande av avfall avser förfaranden som anges i bilaga 5 till förordningen. Av den bilagan punkt D 10 framgår att bortskaffningsförfaranden omfattar förbränning på land. Eftersom denna innebörd av bortskaffning inte framstår som självklar förordar Lagrådet att innebörden anges i vart fall i författningskommentaren.

Punkterna 2 och 3 i paragrafen bör i konsekvens med hur ingressen och punkt 1 i paragrafen är utformade ges följande lydelse:

2. uppgift om den metod för att lagra, återvinna eller bortskaffa avfall som ska tillämpas, och

3. de villkor som behövs i fråga om åtgärder för att övervaka och kontrollera att de skyldigheter som gäller för verksamheten uppfylls.

22 kap. 25 b §

I paragrafen anges vad som utöver annat alltid ska ingå i en dom som omfattar tillstånd att bedriva verksamhet med förbränning av avfall. I en ny punkt 5 anges att en sådan dom ska innehålla villkor om att energiåtervinning ska ske med hög energieffektivitet.

Bestämmelsen ger enligt Lagrådets mening intrycket att sådana villkor alltid ska ingå, särskilt som paragrafens ingress också anger vad domen alltid ska innehålla.

Enligt vad som upplysts vid föredragningen i Lagrådet är avsikten med bestämmelsen i stället att ange att i det fall en dom avser tillstånd som omfattar energiåtervinning, tillståndet ska villkoras så att återvinningen ska ske med hög energieffektivitet.

Lagrådet förordar att punkt 5 ges följande lydelse:

5. i fråga om tillstånd som omfattar energiåtervinning, villkor om att energiåtervinningen ska ske med hög energieffektivitet.

29 kap. 6 §

I första stycket 5 c) ska ordet "varan" rätteligen vara "en vara".

29 kap. 7 a §

I paragrafen föreslås att om ett brott som avses i 7 § innebär att någon skräpar ned i begränsad omfattning så ska gärningsmannen

dömas för nedskräpningsförseelse till penningböter. Lagrådet kan inte finna att gärningsbeskrivningen är träffande. Orden "i begränsad omfattning" ger intrycket att frågan huruvida en nedskräpningsförseelse har begåtts ska prövas med hänsyn främst till omfattningen av det område som berörs. Avsikten är emellertid att döma av 11 § första stycket andra meningen att man vid prövningen ska ta hänsyn till samtliga omständigheter och ställa dem mot straffbestämmelsens skyddssyfte. Det skulle komma till tydligare uttryck om lagtexten anger att nedskräpningen varit mindre allvarlig.

Om man vid en samlad bedömning finner att gärningen i och för sig utgör ett brott som avses i 7 § men är mindre allvarlig och därför kan anses som nedskräpningsförseelse, ska man i ett ytterligare steg pröva huruvida gärningen är att anse som ringa brott. Paragrafens tillämpningsområde avgränsas sålunda uppåt av 7 § och nedåt av 11 § första stycket. Lagrådet föreslår att paragrafen ges följande lydelse:

Den som begår en gärning som avses i 7 § döms för nedskräpningsförseelse till penningböter, om nedskräpningen är att anse som mindre allvarlig.